

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

Yıl 2 sayı 21-22

5 HAZİRANDA OYLAR CHP'ne

YENİLEŞME hepimizin bildiği gibi Deri ve Kundura işçilerinin ilerici sendikali mücadelesinin sözcüsüdür. En genelinde Deri ve Kundura işçilerinin ekonomik-demokratik istemleri uğruna mücadele YENİLEŞME'nin temel görevidir. İşverenle işçi arasında uzlaşmacı davranan Amerikancı, sarı sendikacılığın amansız düşmanıdır. Sınıf mücadelesi esasına oturtulmuş sınıf ve kitle sendikacılığının Deri ve Kundura işçilerinin biricik özlemi olduğuna inanan YENİLEŞME bu görevin üstesinden gelmeye kararlı ve azimlidir.

Yukarıda özellediğimiz çerçeve içinde işçi sınıfını ilgilendiren her konuda, işçi sınıfının ekonomik-politik geleceğini ilgilendiren her olaya en doğru görüş ve çözümlemeyi getirmek boynunun borcudur.

Konumuz 5 Haziran 1977 Genel Seçimleri ve oylarımızın hangi siyasi partiye verilmesi gerektiği. YENİLEŞME'nin bu konuda tavır açık. 5 Haziran 1977 de oylarımızı C. H. P. (CUMHURİYET HALK PARTİSİ) ne vermeliyiz.

NEDEN ?

1- Ülkemizde kar, daha fazla kar diyen, gözü başka birşey görmeyen işbirlikçi büyük patronların getirmek istedikleri faşizm, burjuva demokrasisisınırları içinde karşı olduğu için.

2- Programında işçi sınıfının yıllardır uğruna mücadele verdiği yakın hedefleri - mize önemli ölçüde yer verdiği için. Örneğin Genel Grev Hakkı, Dayanışma Grevi Hakkı, Özgürce Sendikalaşma Hakkı (Referandum).

3- İşçi sınıfımızın ekonomik ve politik örgütlenme özgürlüğünü, düşünce özgürlüğüne konan yasakları kaldırmayı vaad ettiği için.

4- İşçi sınıfımızın sömürüyü sınırlandırma mücadelesinin şartlarını kolaylaştıracağı, Lokavt hakkının kaldırılması gereği vurguladığı için.

5- Halkımızı işçisiyle, köylüsüyle, esna - fıyla, orta burjuvasıyla mülksüzlüğe iten, yıkıma sürükleyen emperyalist tekeller ve yerli ortaklarıyla tam uyum içinde davranmadığı için.

6- Halkımızaiki seneyi aşkın zamandır kan kusturan, faşist gerici karması MC tipi siyasi iktidarlardan demokratik olduğu için, MC tipi hükümetlerin bir daha hükümet olmaması için.

7- DGM (Devlet Güvenlik Mahkemeleri) gibi faşist kanunların iptali, 1961 Anayasasının demokratik özünü yeniden elde etmek için.

8- İş Kanununun demokratikleştirilmesi 13,17,32. maddelerin iptali için.

9- Sendikalaşma hakkı tanıyan tüm emeği ile geçinenlerin işgücünü satarak geçinenlerin, grevli, toplu sözleşmeli sendika - laşma hakkını kabul ettiği için.

10- İşçi sınıfının sömürsüz toplumla anca kurtulacağını bilen YENİLEŞME, sömürsüz topluma giden yolun ileri demokra - tik bir düzenden geçeceğini iyi bilir. İleri demokratik bir düzene geçişin şartlarını olgunlaştıracağı için.

11- Ve hükümeti oluşturma olasılığı en yüksek olan parti C. H. P. olduğu için, iktidara geldiğinde 12 Mart ve günümüz iş - kencecilerinden hesap soracağı, faşistleş - tirilen devlet kurumlarının faşistlerden a - rındırılması, demokratikleştirilmesi göre - vini üstleneceği için.

Şüphesiz tüm bunların gerçek olması bu uğurda mücadele eden işçi sınıfımızın ve e - mekçi halkımızın sarsılmaz mücadelesine bağlıdır.

Daha sıralayabileceğimiz maddelerle an - latılabileceği gibi halktan yana belli tavır - lar koyacak olan C. H. P. ne tüm yurtsever - ler, ilericiler, sosyalistler 5 haziranda oy - larını vermelidirler. Sadece vermek değil oyların bölünmelerini engellemelidirler.

Seçmenlerin sandık başına güven içinde git - melerini sağlamalılar, can güvenliği komi - telerine yardımcı olmalıdırlar.

TÜRK-İŞ ve ONA BAĞLI DERİ-İŞ Nİ - YAPIYOR ?

Sosyal Demokrat geçinen Deri-İş Genel Mekezi ne yapıyor belli değil . İşverenle - rin dümen - suyunda yolalan Türk-İş, taban - daki işçilerin zorlaması ile, geleceği tehli - keye düşen sendika ağalarının kıvrak ma - nevralarıyla iyice karıştı. Bölündü, bölüne - cek. Ağababaları, hakim güçlerin bunalım, çözümsüzlüğü Türk-İş'i de derinden sarsı - yor.

Aradabir de olsa işçi sınıfının çıkarları için mücadele edeceklerini, sosyal demok - rat olduklarını söyleyen Deri-İş Genel Mer - kezi ve onun daha gerisinde olan Anadolu Yakası Merkez Şubesi, neden seçimlerde iz - leyecekleri yolu açıklamıyorlar? Koltukları gider diye herhalde. Oysa işçi sınıfımız o koltukları başlarına çalacak güç ve öfkeyle dolu. Korkunun ecele faydası olmayacak. Korktukları başlarına gelecek.

Yıllardır partiler üstü politika diye diye işçi sınıfımızı siyaset dışı tutmaya çalışan siyasi mücadeleyi, işbirlikçi patronlara bı - rakan Türk-İş ve onun uzantısı Deri-İş yö - neticileri hangi değirmene su taşıdıklarını son birkez daha 5 Haziran Seçimleri ves - lesiyle ortaya koymuştur.

Beykoz Deri Kundura işçileri açısından 5 Haziran seçimleri hayatıyet taşımakta - dır. İşte dananın kuyruğu o zaman kopa - caktır. Deri işçisini baskı ve zulüm altın - da inleyenler hesap vermekten kurtulma - yacaklardır. Bilinçli Deri işçisi, o zaman daha bir başka konuşacak ve istediği ile - rici sendikal mücadeleyi daha hızla başa - rıya ulaştıracaktır.

Seçimlerde C. H. P. yi tek başına iktidar yapmak, faşist gerici partilere tek bir oy bile attırmamak üzere görev başına.

50. MADDE

Sendikacılar 50. MADDE'yi imzalayıp geldiklerinde YENİLEŞME'ye gönül ver - miş arkadaşlar 50. MADDE'nin her kısım - da çalışan arkadaşların zararına olacağını defalarca belirttiler.

Sarı sendikacılar ise 50 MADDE'nin iş - çilere hiç zararı yoktur diye feryat etmek - ten geri kalmadılar, oysa 50. MADDE sa - racıye dairesinde üç ay önce uygulamaya başlandı. Sonucu hep beraber okuyalım. Sa - racıye işçileri binbir güçlükte aybaşı para -

larını almaktadırlar, üretim eskiye oran - la ortalama yüzde 50 artmasına karşın , kartlarda yazılan kök saat ücretlerini al - maktayız. Geçtiğimiz ay eski sisteme gö - re yüzde 93 olan pirim, 50 MADDE ile kar - şılaştırırsak yüzde 73 e düşmektedir. Sen - dikaya iki aydır itirazda bulunuyoruz. Sen - dikacılar hakkınızsa er geç alacaksınız. Kaybolan hakkınız varsa araştırıyoruz. Bek - leyin dediler. Hala bekliyoruz. Bakalım ü - nümüzdeki günler ne gösterecek.

AKORT ÇALIŞANLAR

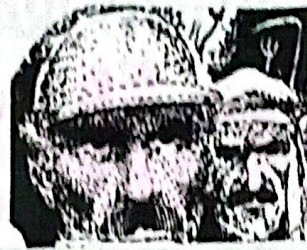
Bütün akort çalışan işçi arkadaşların bugüne dek işveren tarafından aldatılmalarının bir örneği daha sergileniyor fabrika - mızda. Makine temizlik ücretleri gımdiyeye ödeniyor deniliyordu. Bunun ödenmediği anlaşılmış ve emekli olan bir işçi tarafından mahkemeye verilmiştir. Mahkeme gu anda bilirkişi safhasındadır. Bütün akort çalışan arkadaşların beş senelik makine temizlik ücreti tutarı, kişi başına 1400 TL. civarındadır. İlk etapta 12 kişilik bir dava açılmıştır. Mahkeme işverene bildirim yapıldığından işveren bu arkadaşları çağırıp, yarı tehdit, yarı ikna yoluyla davadan vazgeçmelerini sağlamıştır. İşin ilginç yanı, arkadaşlarımızı fabrikanın resmi arabasıyla yanlarına fabrikanın hukuk müşavirini de alarak ve de noter masraflarını bizzat karşılayarak davayı örtbas etmek yolunu tutmuştur.

Şimdi sarı sendikaya soruyoruz. Bütün bunlar olup bitirken sizler ne yapıyordunuz ? Ne yaptığınız malum. Sendikaya gelen üyeleri işverene jurnallemek, sorunlarına çözüm arayan üyelere zorbaca gözdağı vermek başlıca uğraşınız. Tam anlamıyla işveren sözcülüğü yaparak, temsilciler odasını bile onların doğrultusunda kullanıyoruz. İşçileri sürekli olarak baskı altında tutan, işverene gerekli yardımı sağlayıp, sadakatınızı gösteriyorsunuz. Fakat bu gibi uygulamalar Deri Kunduranın işçileri tarafından nefretle karşılanıyor. Günlük gereken tokatı yiyeceksiniz.

Deri Kundura işçisi artık uyanıktır, bilinçlenmiştir. Sarı sendika çemberini kırmaya and içmiştir. Uygulamakta olduğunuz bu sarı sendika yöntemi artık karanlıklarda kaldı. Bizler fabrikamızda er geç sınıf sendikacılığı bayrağını dalgalandıracağız. Mücadelemiz birlik ve beraberlik içinde ve gün geçtikçe yükselerek ilerlemektedir. Bizlerin birlik ve beraberliğini, ne işverenler, ne de sizin gibi şarlatanlar bozamaz.

YAŞASIN DERİ KUNDURA İŞÇİLERİNİN
BİRLİK VE DAYANIŞMASI

KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK.

NURCULUK PROPAGANDASI

Fabrikamızın koğuşunda olsun, tabakhane - nin deri revizyonunda olsun, bazı kimseler Said-i Nursi'nin kitaplarını dağıtıyorlar. Yeni gelen işçi arkadaşlara baskı yapıp öğittim çalışmalarını düzenliyorlar. Bu gerici dar kafalı kişiler, Anadolu'dan gelmiş bilimsiz köy çocuklarını fabrikaya doldurup onları gerici eğitime tabi tutarak Deri Kundura işçilerinin geleceğini karanlığa götü - mek istiyorlar. Ayrıca bu yaratıklar "Anah - tar görüşüne de " ters düştiklerinden kendi içlerinde de iki zıt kutup teşkil ediyor - lar. Fabrikaya işçi alma yarışında anlaş - mıyorlar. Bu karanlık düşünce sahipleri A - nadolu'nun ilera köşelerinden gelen bu işçi kardeşlerimize gerici, karanlık fikirlerini şırınga edemeyecekleridir. Çünkü onlar da işçi oldular. Tüm işçilerin yaşantı birliği vardır. Çünkü tüm işçiler bu kapitalist dü - zende en fazla sömürülen kesimdir. Bütün bunlar, onları, ortak davaları için birlik ve beraberlik içinde sömürüye, gerici iktidar şı doğal olarak mücadele etmeye zorlar.

Bizler fabrikamızdaki bu gerici düşünce - nin gelişmesine asla fırsat vermeyeceğiz. Hele hele işçilerin ekonomik, demokratik örgütleri olan sendikalarımıza el atmak isteyen karanlık kafalılara gereken dersi vereceğiz. Yenileşme'nin verdiği işçi sınıfının bilimi ışığında er geç sınıf sendika - cılığı bayrağını dalgalandıracağız. Ülke - mizde sarı sendikacılık anlayışı nasıl ge - riletilyorsa, fabrikamızda da sarı sendika çemberi er geç kırılacaktır.

YAŞASIN DERİ KUNDURA İŞÇİLERİNİN
BİRLİĞİ

KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK

YAŞASIN SINIF SENDİKACILIĞI.

asgari geçim indirimi

Geçenlerde fabrikamızda asgari geçim indirimi için imza toplanıyor diye işçilerin ayağına gelerek hırsalattıkları ka - rın üstüne baktığımızda "Asgari Geçim indirimi için Millet Meclisine" diye bir - zı olduğunu gördüm. İmzaların kimin a - na toplandığına dair bir sendika veya - gütlün imzası yoktu. Kendi kendime düş - düm. Aslında işçi hehline olan bu kararın çıkmasına yardımcı olacak imzayı her - menunlukla atardı. Fakat mademki iş - lehine bir yasa bu, imzaları sendika va - tasıyla temsilci arkadaşlarımızın topl - sı daha iyi olurdu her halde. Bu kimin - fından toplandığı bilinmeyen imzalar - taların ve teknisyenlerin işçilere imza - maları sayın sarı sendikacılara hiç te - düşmedi mi? Her halde sayın sendikac - ının daha önemli işleri olsa gerek, işçi - rarına olmasına karşın toplanan bu im - larin bir parti için propaganda aracı e - ması ve bu amaçla imza toplanması, y - lan işin yararlılığına gölge düşürecek - kanımdayım. Fakat yine de böyle bir - sanın meclisten çıkması için sayın Mi - vekillerinin işçi imzalarına ihtiyaçla - varsa, buna da bir diyeceğim yok.

Her hakkını söke söke elde eden işçi - nifi böyle yasalara da çıkarmasını bili - Yeterki mücadelesini gerçek sınıf ve i - le örgütlerinin bayrağı altında versin.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİK VE
DAYANIŞMASI

KAHROLSUN SARI SENDİKACILIK.

FABRİKADA YAPILMAYA ÇALIŞILAN

M. S. P. ilerin fabrikayı çiftlik haline - tirdiklerini görüyoruz. Teknisyenlerin - yığın M. S. P. li militanın ortalarında - gezdikçe işçi arkadaşlar şahittirler. E - damlar fabrikada çalışmıyorlar. Adeta - ride M. S. P. nin militanlığını yapıyor - Ne iştir anlayalım, arkadaşlar ?

Demek oluyor ki M. S. P. iler fabrik - çalışmak için değil, M. S. P. nin milit - gını yapsınlar diye alınıyorlar. Bundan - ce de gazetimizde belirttiğimiz gibi e - damları sağdan soldan toplayıp fabrika - yerleştirdiler. Beykozun çocukları be - zerken, Anadolu'dan bilimsiz kişileri - layıp, fabrikaya yerleştirip M. S. P. li mi - litan yetiştiriyorlar. Bu adamlar da bi - sizece fabrikayı çiftlik şekline getirdi - Zamanı geldiğinde arkadaşlar çalış - milli devlettir, çalışalım, devletin mali - zarar vermeyelim diyenlere soruyoruz - M. S. P. li militanlar çalışmayıp, fabrik - çiftlik gibi kullanıyorlar. Onların yapı - milletin, devletin malına zarar olmu - mu ?

Üç günlük ömrümüz kaldı. Ne yap - kardır anlayışı kimseye yarar getiri - ektir.

ve 1 MAYIS' ların kutlanmasından ne denli çoktuğunu göstermektedir.

Sayısı az olmasına rağmen, işçi sınıfı ulusal kurtuluş savaşına boyunu boyunca ve şan şöret beklemeden atılmıştı. Memleketi 1. Dünya Savaşına sokan ve de işgal eden emperyalistlerin kovulması ve bu zararın toplumsal kurtuluşla sonuçlandırılması isteniyordu. İşçi sınıfının kavgası : savaşa katılan emekçi halkın insanca yaşayacağı sömürsüz, bağımsız, demokratik ve özgür bir Türkiye içindi. İşçi sınıfı için, cepheye ulusal bağımsızlık için sürdürdüğü mücadele ile işyerlerinde sömürüye karşı yürüttüğü mücadele bir bütündür.

Kurtuluş savaşları dar boğazlara girmişti. Ulusal bağımsızlık ve sınıf savaşları içindeydi. Bir yandan düşman bindirmişti. Öte yandan gerici (padişaha, emperyalizme bağlı) güçler iyice baş kaldırmıştı. Bu ayaklanmaları işçilerden-köylülere kadar oluşan atlı, akıncı birlikler, Yeşil Ordu'ya bağlı silahlı-vurucu güçler bastırdı. İşgal kuvvetlerine karşı işçilerden-emekçi halktan oluşan 50 bin çete (halk milisleri) vuruşuyordu.

Yıl 1922. Emperyalist Fransız Donanması Mersin Limanı'na demir attı. " Teslim olun çağırısına karşı ilk isyan bayramını işçiler kaldırdı. 1 MAYIS günü, siyasal olarak örgütlenmiş işçiler, sosyalistler : Liman demiryolu, fabrika işçilerini, esnafı, tüm Mersin halkını direnmeye çağırdı. 1 MAYIS günü binlerce emekçi büyük bir gösteri yaptı. Duvarlara yazılan yazılarda bildirilerde " YAŞASIN 1 MAYIS ! KAHROLSUN EMPERYALİZM ! KAHROLSUN EMPERYALİSTLERİN UŞAĞI İSTANBUL HÜKÜMETİ ! " sloganları yer aldı.

1923 yılının 1 MAYIS' ında İstanbul rejiminin işçileri grev yapmaya ve Adapazarı Emalatı Harbiye işçileri 1 MAYIS' ı işçi bayramı olarak kutlamaya karar verdiler. Daha birçok yerli ve yabancı işletmede çalışan işçiler greve çıktılar. Bunların arasında askeri fabrikalar, demiryolu işçileri, Ankara mürettepleri, fırıncılar, İstanbul Tranvay, telefon, tünel, gazhane işçileri vardı. İleri sürdükleri istemler arasında " Yabancı şirketlere el konulması 1 MAYIS' ın resmen işçi bayramı olarak tanınması, 8 saatlik işgünü, hafta tatili, serbest sendika ve grev hakkı " vardı. Fakat daha 1 MAYIS gösterilerinden önce Nisan ayında "Memlekette ihtilal çıkarmak isteyen bazı komünistler tevkif edildi." haberi basında yer aldı. 1 MAYIS bildirilerini dağıtmak isteyenler tutuklandı. " TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ'Nİ İSKAT VE MEŞRUIYETİNE İSYANI TAZAMMUN EDER " bahanesiyle tutuklamalar genişletildi.

1 mayıs marşı

Günlerin bugün geldiği
Baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde

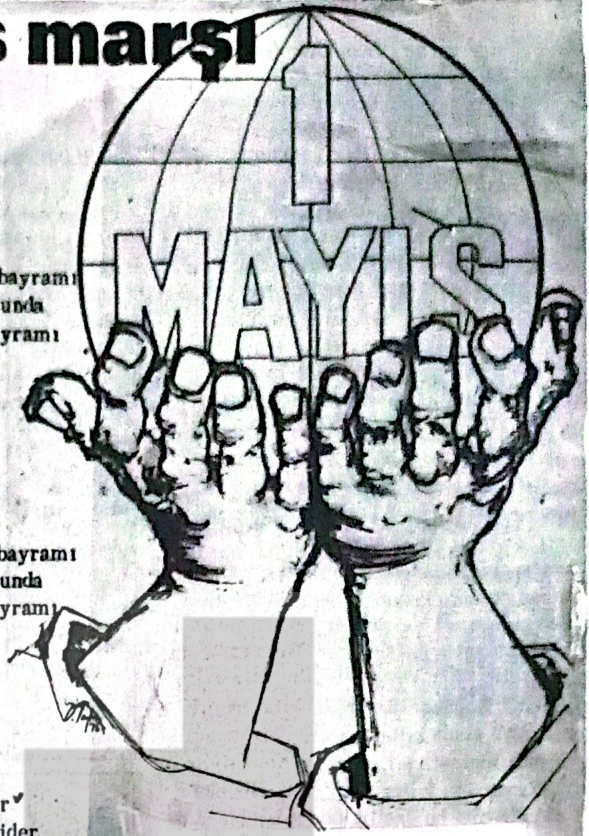
1 Mayıs, 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarından
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir

1 Mayıs 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Vermeyin insana izin
Kamması ve susması için
Kitleyi bilinçlendirin
Hakkını alması için
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir.

Gün gelir, gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kağıt gibi erir gider.

PARSONS'un son mektubu

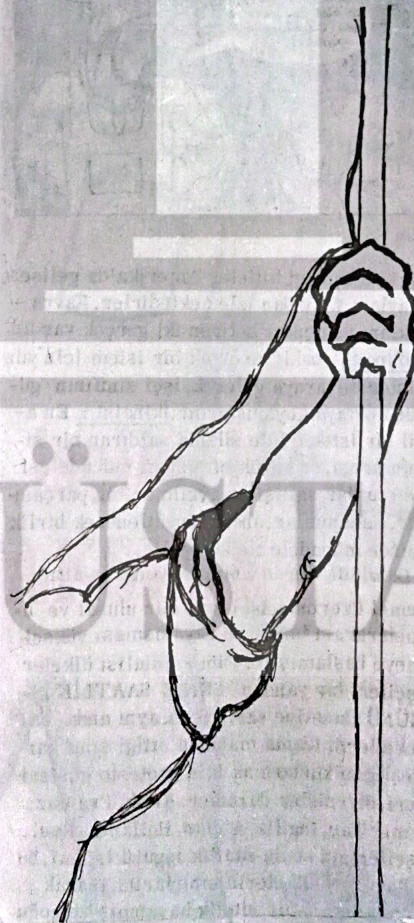
Dungeon No: 7
Cook County Hapishanesi
Chicago, Ill. 9 Kasım 1887

Çok Sevgili, Değerli Çocuklarım :
Albert R. Parsons Jr ve kardeşi Lulu Eda Parsons'a :

Bu kelimeleri yazarken, adlarınız üstüne göz yaşlarım damlıyor. Bir daha hiç karşılaşmayacağız. Ah, sevgili çocuklarım nasıl içten, derinden seviyor sizi babacığınızı. Sevdiklerimiz için yaşamakta gösterdiğiniz sevgimizi, ve gerektiğinde sevdiklerimiz için ölmekle de gösteririz sevgimizi. Benim hayatım ve doğal olmayan haksız ölümümü, başkalarından öğreneceksiniz. Babamız, ÖZGÜRLÜK VE MUTLULUK UĞRUNA GÖNÜLLÜ OLARAK CANINI VERMİŞ BİR KURBANDIR. Size, miras olarak şerefli bir ad ve yapılmış bir görev bırakıyorum. O'nu koruyun, bu yolda yürüyün. Kendinize karşı doğru olun, o vakit başkalarına karşı sahte olamazsınız. Yaratıcı, uyanık ve neşeli olun. Anneniz ! O Kadınların en yücesi, en şerefliisidir. O'nu sevin, sayın ve öğütlerine uyun.

Çocuklarım, değerli varlıklarım, bu mektubu, sizin için değil, daha doğmamış çocuklar için de ölen bir kişinin ölüm yıldönümünde okumanızı istiyorum. Yavrularım elveda.

Babamız Albert R. PARSONS

Daha gün o gün değil, derlenip dürülmesin bayraklar.
Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır,
Safları sıklaştıran çocuklar,
Bu kavga faşizme karşı, bu kavga hürriyet kavgasıdır.

Bazı günler vardır. Unutulmaz. Kalıcıdır. Yaşlılık nedir bilmezler. Geçen zaman la beraber gelişirler. Saat ve takvim durmaz onlar için. Sürec içinde gelişimleri mürekklidir. Milyonlar onlarla birlikte yaşarlar. Fakat ölüm bu günler için değildir. Yeryüzündeki her değişimin izini taşırlar. Böylece durmadan zenginleşirler. Öldürmek yok etmek isteyen yaşlanır. Zamanı gelince kendisi ölür. Oysa bu günler, kendilerine yönelen her saldırıyı, her ölümcül tehdidi karşılarlar. 1 Yıl sonra, aynı gün daha bir gürbüz, daha bir deneyli ve kök budak salmış olarak yayılırlar. Ölmezlikleri, bu günleri doğuran toplumsal nedenlerdir. Onların gücü, kendilerini yaratanların gücünden ve ölmeliğinden kaynaklanır. Her isteyen böyle bir gün yaratamaz. Dünyanın hemen her ülkesinde yaşaması ve coşkuyla yaşanması için böyle bir günün sınırlar ötesine taşın ve büyüyen bir anlamı olması gerekir. Yüzmilyonlarca insanın sahip çıkması için, yüzmilyonların yaşamın da sarsılmaz bir yeri olmalıdır. İnsanlığın ezici çoğunluğunun kutlaması için, çeşitli uluslardan geniş kitleleri ortak bir amaç etrafında birleştirici bir temeli olmalıdır. Bir söz vardır: İyiler kalır, kötüler gider.

1 MAYIS tüm bu özelliklere sahip bir gündür. Her yılın 1 MAYIS'ında birbirlerini tanımayan 5 kıtadan yüzlerce ülkenin milyonları aynı anda, aynı özlemi dile getirirler. Bu özem etrafında birleşirler ve gerçekleşmesi için mücadeleye yemin ederler. Her 1 MAYIS' ta haykırılan sloganlar sınır tanımaz. Böylesine birleştirici, harekete geçirci bir gücü olan 1 MAYIS, dünya işçi sınıfının yüzmilyonlarca emekçinin BİRLİK DAYANIŞMA, MÜCADELE GÜNÜ olarak uluslararası bir özelliğe sahiptir.

Bu denli kalıcı ve durmadan gelişen bir gün olarak 1 MAYIS' ı doğuran toplumsal nedenler nelerdir.

1 MAYIS' ın temeline, işçi mücadelesi ve kanı, sermayenin zulmü vardır. 19. Yüzyılın ikinci yarısından itibaren kapitalizmin hızlı bir gelişme süreci içine girmiştir. Amerika la tekeller ortaya çıkmaktadır. İlerleyen tekniğin hızlandığı bu gelişme, sömürüyü aşırılaştırmakta ve geniş emekçi kitleleri insanlık dışı koşullarda çalışmaya ve yaşamaya zorlamaktadır. Grev ve çeşitli işçi direnişleri, kiralık grev kırıcıları ve polis anları, silahlı jandarma birlikleri, tarafından ezilmektedir. Kadınlar ve çocuklar dahil işçi sınıfı son derece ağır ve kötü koşullarda sadaka ücretlerle çalışmak zorunda bırakılmışlardır. Günlük çalışma süresi 15 kimi işyerlerinde 20 saate varmaktadır. Karşı koyanlar açlığa atılmakta ve boşalan bir işe bin kişi koşmaktadır.

Burjuvazi " ekmek ve suyla yaşamayan bir insan, zaten yaşamaya layık değildir " derken, kârını alabildiğine arttırmakta ve siyasa iktidarını güçlendirmektedir.

Ekonomik gelişme altında kârını aşırılaştırarak, egemenliğini sağlamlaştıran burjuvaziye karşı girişilen direnişler yaygınlaşmaktadır. O dönemin işçi hareketinin başta gelen ekonomik-toplumsal istemleri arasında iş sürecinin kısaltılması ve ücretlerin yükseltilmesi bulunmaktadır. Avrupa ve Amerika'da kapitalizmin hızla gelişiminin doğurduğu yıkıcı sonuçlar sınıflararası çatışmayı şiddetlendirmiştir.

Daha önceleri dağınık olarak istenen SEKİZ SAATLİK İŞGÜNÜ İÇİN 1 MAYIS 1886 günü Amerika'da 600 bin işçi GENEL GREVE 4 Mayıs'ta Chicago'da burjuvazi-

1 MAYIS'IN DOĞUŞU

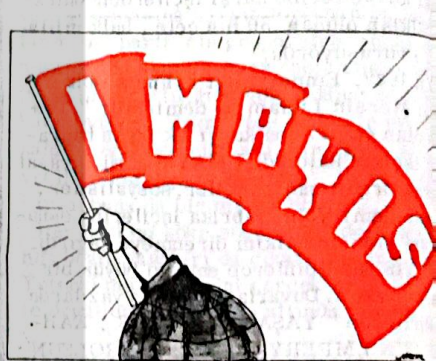
nin silahlı katliamı uç noktasına ulaşır. Ajanların, provakatörlerin, profesyonel grev kırıcılarının kışkırtması sonucu polis bir çok işçiyi öldürür, yaralar ve tutuklar. A-ralarında " Uluslararası İşçi Cemiyeti " (Enternasyonal) ' in üyesi işçi önderi Parsons'un da bulunduğu 4 yürekli militan 11 Kasım 1887 günü tekellerin emriyle asılır. Bu arada, tüm kapitalist ülkelerde geniş

işçi ve emekçi kitleler Amerika'da gelişen olayları yakından izlemekteydiler. Kavra - dukları ve açıkça beliren iki gerçek vardır. Birincisi : haklı ve ortak bir istem için yüzbinler bir araya gelerek, işçi sınıfının gücünü ortaya koymuşlardır. İkincisi : En acil bir isteme bile silahla saldıran bir sınıfa karşı, en küçük bir istem mücadelesi de sınıflar savaşının ayrılmaz bir parçasıdır. Kazanımlar, ancak, örgütlenerek birlik içinde mücadele ile koparılır.

Dahil 1864' lerde Enternasyonal'in attığı temel üzerinde, işçi sınıfının ulusal ve uluslararası birlik ve dayanışması yükselmeye başlamıştır. Tüm kapitalist ülkeler işçileri bir yandan SEKİZ SAATLİK İŞGÜNÜ istemine sarılırken, aynı anda da tekellerin idama mahkum ettiği sınıf kardeşliğini kurtarmak için protesto gösterileri, direnişler düzenler. Artık, Fransız, Amerikan, İngiliz, Alman, Hollanda, Rus. . işçilerinin sekiz saatlik işgünü istemi, bu istemin ve ülkelerin sınırlarını aşarak, uluslararası bir nitelik kazanmış ve çoğu yerde hızla kapitalizme karşı mücadeleye birleşmeye başlamıştır. Fransız devrimcilerinin isteği üzerine 14-21 Temmuz 1889 tarihinde Paris'te toplanan Enternasyonal 1 MAYIS'ın Dünya İşçilerinin Dayanışmasını anlatan bir gün olmasına karar veriliyordu. 1 Mayıs 1890 da dünyada ilk kez " insanlık tarihi, birlikte hareket etmek için güçlerini birleştiren, aynı karara uyan, aynı iradeyle hareket eden, aynı düşünce etrafında birleşmiş olan bütün dünya proleterlerinin gösterisine tanık oldu."

O tarihten itibaren kutlanan her 1 MAY bir öncesine göre daha güçlü ve daha zengindir. Çünkü, kapitalizme karşı sömürüyü sınırlama ve sömürüyü ortadan kaldırma mücadelesinde yeni kazanımlar ve deneyler elde eden işçi sınıfının gelişmesi ne uygun olarak 1 MAYIS' lar da gelişiyordu. İşte bu yüzden, 1 MAYIS' lar, yer yer yitirdiği her değişimin izini taşırlar.

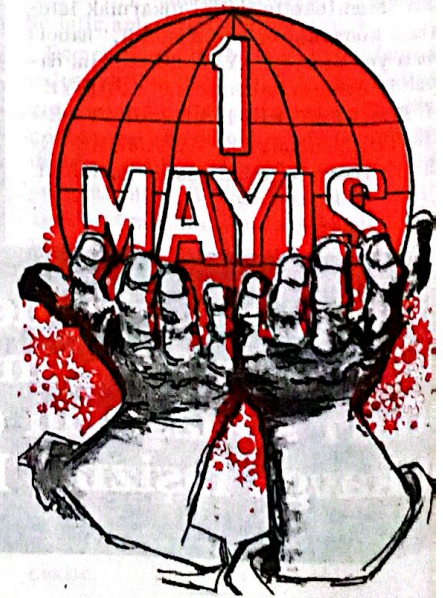

1 MAYIS

Nasırlanan ellerinde emekçinin şan vardır. Ey emekçi, vur çekici, vur oturma şanar. 1 MAYIS' ın hatırası sevdadır ebedi. İnsanların gözlediği kutlu bayram bu idi. İşte bütün insanlığı tes'id eden bu gün. İşte bize pek sevinçli mesur bir gün.

Ayrı yoktur bu meslekte işçi birlik kolud. Bu mes'ut gün derleşmenin en birinci yeri. Kutlu olsun bu mübarek, ferahlı gün arka. Bu gün sanat çiçeği ile taçlanıyor her bir.

(Yeni Hayat, Sayı 7, S.3 Yıl : 1920

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜDÜR

1 mayıs 1886

1 mayıs 1977

erkek ve kadın işçiler!
1 MAYISTA TAKSİME

YENİLEŞME
1 MAYIS EĞİ

TÜRKİYEDE 1 MAYIS

Türkiye'mizde 1 MAYIS' ların tarihi eskidir. 1 MAYIS' ın bu günlerde yapılan kitlesel gösterilerin Türkiye İşçi Sınıfı' nın tarihindeki yeri ve geleceği önemlidir. Sermaye sınıfları bu köklü geleneği unutturmak, saptırmak için her yolu denemiştir. Fakat, belirtmiştik, bazı tarihler, olaylar vardır, unutulmaz ve unutturulamaz. Bunlar, artık içimize böylesine yerleşmiştir ki varlığımızın birer parçasıdır artık. . . Hele böylesine yaygınlaşmış ve gelenekleşmiş olan " Çeşitli uluslardan emekçileri birbirine yaklaştıran " bir günü, değil Türkiye burjuvazisi daha 1 MAYIS 1886' da güçlü Amerikan parabolüyle bile edememişlerdir. Bu gün, sınırlı da olsa elde ettiğimiz kazanımlar için verilen mücadelenin tarihsel ve uluslararası bir önemi de vardır. Dünya işçi hareketinin her döneminde, herhangi bir ülkedeki işçi sınıfının sermayenin sömürü ve zulmüne karşı verdiği mücadele mutlaka dünya işçi sınıfınca desteklenmiştir. Ulusları değişik olsa da, kapitalizmin sömürdüğü işçilerin sınıfsal çıkarları ve siyasal özelemler ortaktır, tüm dünyada aynıdır. Türkiye İşçi Sınıfı da dünya işçi sınıfının kopmaz bir parçası olarak 1890 larda hayata geçen 1 MAYIS' a uluslararası işçi dayanışma gününe sahip çıkmıştır. Bu günü hem sömürü düzenine ve hem de emperyalizme karşı " Ulusal Bağımsızlık " için sürdürdüğü mücadelesi ile bütünleştirmiştir.

Türkiye İşçi Sınıfı'nın 1 MAYIS geleneğini bilebilmek için başımızı Ulusal Kurtuluş Savaşımızın kan ve ateş kokan kahramanlık günlerine kadar çevirmek gerekir. Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda bile işçiler bir yandan cepheye silah üretiyorlar, aynı anda da emperyalist işgal ordularına karşı ön saflarda dövüşüyorlardı. Ankara'da "İmalat-ı Harbiye " tezgahlarında topların çaplarına uyması için obüsleri, tapalarını çıkarmadan torna tezgahlarına koyan, si-perlere ulaştıran, cephenin önünde ve ar- dında savaşan ondan başkası değildi.

1921 Yılında Sakarya'da, ölüm-kalım savaşlarının gittiği, o tren istasyonunun bir kaç defa elden ele geçtiği günlerde, istasyon duvarlarına " BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ, BİRLEŞİNİZ " yazılıydı. Dört kelimelik bu sesleniş, ulusal bağımsızlık mücadelesinin en ön saflarında, ateş boylarında döğüşen işçi sınıfımızın uluslararası birlik ve dayanışmayı da kavgasıyla bütünleştirdiğini gösterir.

Yıl 1921, İstanbul emperyalist orduların işgali altındadır. Fransızlar, İngilizler, Amerikalılar, İtalyan ve Yunanlıların her biri bir semti kesmiş almış; gericiler, kukla padişah hükümeti, işbirlikçiler; hepsi işgal kuvvetlerinin işçileri bakanlığını yapıyor. Böyle bir ortamda, işçiler, halkın direniş gücünü şahlandıran bir çıkış yaptılar. Siyasal örgütleri ile 1 MAYIS yürüyüşü tertiplerler. Binlerce işçi 1 MAYIS 1921' de Sarıcahanepaşı'nda toplandılar. Hürriyet-i Ebediye Tepesi'ne dek süren yürüyüşte işçi sınıfının ulusal ve uluslararası istemleri haykırıldı. Hürriyet-i Ebediye Tepesi'nde söz alan Sadrettin Celal Antel ve Mustafa Fazıl gibi işçi önderleri 1 MAYIS' ta tüm dünya işçilerinin sermayenin egemenliğine karşı verdikleri mücadeledeki kararlılıklarını belirten konuşmalar yaptılar. Bu heybetli gösteri, işgalci güçlerin ve onlarla bütünleşen yerli işbirlikçilerin dizlerini titretti. İstanbul halkına umut verdi, coşku saldı. İşçiler İstanbul sokaklarına

" BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN " diye yazdılar. 1 MAYIS için yazılar Türküler haykırıldı.

" 1 Mayıs, 1 Mayıs

İlk dileğimiz,

Yağatacak seni tunç bileğimiz !

Karakış günleri yansın, kül olsun !

Kırmızı çiçekli bahar uyanсын

Birleğin,

Gelin !

Yerden yükselin !

Birlikelz işçi, işçi değildir. "

İşçi sınıfının savaşı, dün, yarın, gücü, örgütlülüğü, 1 MAYIS' ın önemi, hepai bu türkünün içindedir. Bu türkü, düşmanın ateş yağmuru altında, haymana ovalarında, Kilitahya'larda, Dumlupınar'larda, Eskişehir'lerde, Afyonu'un yalçın dağlarında, Adana ve Antep'in bağrında savaşan işçilerin dudaklarındaydı. Böyle yaygınlaşmıştı.

Türkiye burjuvazisi bu işçi Türkülerini unutturmaya çalıştı. Söyleyenleri zindanlarda çürüttü. Tüm amacı ; paranın-sermayenin padişahlığını yaşatmaktır. Fakat bu türküleri yititlik öyküleri gibi dillerde dolastı. İşte 1976 'nın 1 MAYIS'ında Türkiye işçi sınıfı, yıllar önce ateş boylarında söylenmiş bu türkülere sahip çıktı.

1924'de 1 MAYIS ağır koşullara rağmen kitlesel ve örgütlü bir şekilde kutlandı.

Aralarında askeri fabrika ve dekovit işçilerinin de bulunduğu kalabalık bir emekçi topluluğu ellerinde " 8 SAAT İŞ ", " HAFTA TATİLİ ", " 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI " gibi pankartlarla yürüyüşe geçti. Cebeci'den başlayan yürüyüşün başını çeken işbaşı giysili işçilerin hemen arkasından Ankara'lı esnaflar, emekçiler ve aydınlar geliyordu. " Halka demokratik tüm haklar tanınmalıdır " haykırışlarıyla o muhteşem kalabalık Meclisin önünden geçti.

Aynı akşam düzenlenen kapalı salon toplantısında bir işçi piyesi oynandı. Arkasından geniş tutuklamalar başladı. Ayrıca 1 MAYIS günü 8 saatlik işgünü için bildiri dağıtanlar ve daha birçok insan zindanlara atıldı. O dönemdeki sendikalar konfederasyonu olan " AMELE TEALİ CEMİYETİ " dağıtıldı. 1 MAYIS üzerine yayın yapan " ÇELİK KOL " gazetesi toplatıldı.

1 MAYIS 1924 günü Meclis önünde işçiler

adına yapılan konuşmada sermaye sınıflarına karşı mücadelenin sürdürüleceği bildiriliyor : " Şayet bizim mesai (iş) zamanımız tatilinin ıkmalinden sonra ilk emellerinizde çıkartmaz ve bir neticeye kavuşmazsanız (somuca bağlamazsanız) kendi ellerinizle bizi esir edeceksiniz. Bizden biran önce mesai kanunumuzun çıkarılmasını talep ediyoruz. " Son olarak kitlesel bir şekilde 1 MAYIS uluslararası işçi bayramı 1925' de kutlandı.

Türkiye burjuvazisi, işçi sınıfımızın dünya işçileri ile olan kopmaz bağlarını kırmak isteyen 1 MAYIS' ın her yıl sermayenin egemenliğine karşı kitlesel gösterilere dönüşmesinden korktu. Her yönü ile uluslararası bir özü olan 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI' nı macından saptırarak, 1925 yılında 1 Mayıs " Bahar ve Çiçek Bayramı " olarak ilan etti. Fakat Türkiye İşçi Sınıfı 1 MAYIS' ı yaşatmasını bildi. O yıldan sonra, değişik yollarla da olsa 1 MAYIS kutlandı. Bundan bir tanesi 1938 ' den sonraki tek parti dönemine rastlar:

1 MAYIS günü Adana'da, aniden fabrikalarda paydos düdüklüğü çalmaya başlar. Her re " Cumhurbaşkanı İnönü'nün beyaz treninin az sonra kente gireceği " haberi yayı

İşçilerin karşılama töreninde hazır bulunmaları için işyerleri tatil edilir. Tüm kollektif kuvvetleri istasyon çevresinde biriktirilir. Bando da hazır. Cumhurbaşkanı beklenmektedir. Oysa aynı anda, kentin başka bir bölümündeki bir bahçede toplanan işçiler 1 MAYIS' ı kutlamaktadırlar. Polis olayı haber alıp gelene dek mitinge katılan kalabalık dağılmış bulunmaktadır.

Daha sonraki yıllarda da 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI İstanbul'da, Sakarya'da, Eskişehir'de, Adana'da ve İzmir'de gruplar halinde kutlanmıştır. Baskı, terör ve zindan işçi sınıfımıza artık kökleşmiş olan bu geleceği unutturamamıştır. Örneğin, daha son on yirmi yıla dek polis 1 MAYIS' a bir iki hafta, kimi zaman üç hafta kala, pek çok baskın, devrimci işçiyi tutuklayarak işçi bayramının kutlanmasını engellemeye çalışmıştır. Hiçbir delil ve olay olmadan karakollara alınan bu işçiler ve ilericilerin 1 MAYIS' tan hemen sonra serbest bırakılması burjuvazinin işçi sınıfının uyanışını

DİSK 1 mayısa sahip çıkıyor!

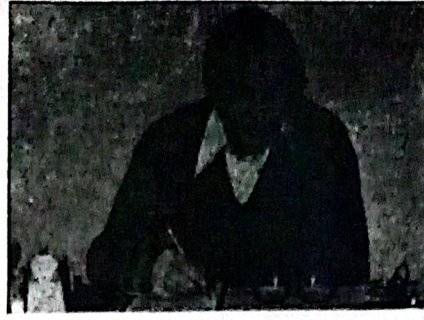
DİSK, Türkiye İşçi Sınıfının en azından yüzyıl önce başlattığı mücadelenin bir sonucu olarak kurulmuştur. Bu yüzden DİSK yoktan var olmamıştır. DİSK, adım adım ilerleyen sabırlı, kahırlı, ama kararlı bir savaşımın ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Ve 13 Şubat 1976 günü kutlanan 9. Yaşımızda genel başkan KEMAL TÜRKLER bu geçtiği şöyle dile getiriyordu. "Ülkemizde işçi sınıfımız uzun yıllardan beri bu mücadelenin içindedir. Sıkıyönetimlere, cinayetlere, zindan ve hapishanelere, işkence ve faşist teröre rağmen ilerleyen işçi hareketi tarihimize zengin deneylerle doludur. DİSK, işçi sınıfımızın bu şanlı tarihsel kavgasının bilincinde ve onun içindedir. . . Biz sınıfımızın mücadelesini tarihsel bütünlüğü içerisinde ele alıyor ve bu tarihe sahip çıkıyoruz. . .

DİSK, 9 Yıl önce kurulmuş genç bir örgüttür. Fakat işçi hareketimizin tarihi geçen yüzyılın sonlarına kadar uzamır. Bu kadar eskilere uzanan mücadele geçmişimiz bu topraklarda filizlenmiş, bu toprakları / irtileten, zenginliklerimize işgücümüzü yağmalayan yerli ve yabancı sermaye bütününe karşı süregelmiştir. İşte bu yüzden egemen burjuvazi ne kadar gayri-millî ise biz de en az o kadar milliyiz. " DİSK, işte böylesine köklü bir geleneğin ürünü olarak yeni koşullara göre mücadelesini sürdürmekte ve hızla güçlenmektedir.

Bu geleneğin kopmaz bir parçası da 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMIDIR. DİSK, kurulduğundan itibaren işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma gününe sahip çıkmıştır. " Daha Cumhuriyet'in ilk yıllarında dünya işçi sınıfının 1 MAYIS BAYRAMI bizlere yasaklanmış ve dünya işçilerinin bu dostluk ve dayanışma günü " Bahar ve Çiçek Bayramı " olarak ilan edilmiştir. . . Bunlar yetmeyince, İtalya'nın Mussolini faşizmi döneminden kalan faşist 141 ve 142 maddeler çıkarılarak işçi sınıfımızın örgütlenme ve düşünce özgürlüğü zincire vurulmuştur. Bu en kaba zorbalık dönemleri ne rağmen, örgütlenme ve birlik mücadelesi hızlanarak gelişmiş ve güçlenmiştir. " (DİSK Genel Başkanı, 9. Kuruluş Kullama Şöleni açış konuşması) 30.000 üye ile kurulan DİSK bugün 600.000 in üzerinde işçi üyeyi ve 28 ulusal sendikayı örgütleyen, durmadan gelişen, güçlenen ve burjuvazi nin bile hesaba katmak zorunda olduğu bir işçi örgütü olmuştur.

Kapitalizme ve emperyalizme karşı, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm için verdiği kararlı mücadele DİSK'i işçi sınıfının gerçek sendikala öncü örgütü yapmıştır.

Bu örgütlü, bilinçli ve disiplinli güç, 1 MAYIS 1976, İşçi Sınıfının kardeşlik ve dayanışmasını kutladığı 1 MAYIS günü, sorumluluğu ve kararlılığı ile kendisini bir kez daha kabul ettirmektedir. 52 Yıl sonra Türkiye İşçi Sınıfı ilk kez kitlesel bir şekilde 1 MAYIS'ı kutlamaktadır. Bu tarihsel günde, geçmiş yıllarda işçi sınıfının devrimci bayrağını ve 1 MAYIS'ı yere düşürmeyen, bilinen ve bilinmeyen tüm işçi önderlerini ve yandaşlarını tüm varlığımızla a-

DİSK Genel Sekreteri İ.Güzelce 1 Mayısı anlatıyor

Sevgili Dostlar,

Bazı tarihler, olaylar vardır, unutulmaz. Belki biz görmemişizdir, yaşamamışızdır. Belki de başka bir ülkede doğmuştur. Fakat öylesine derin ve kalıcı etkiler bırakmıştır ki yüzyıllar sonra bile, sanki yaşanmışçasına hatırlanır. Artık, etle kemik gibi varlığımızın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Onu yok etmeye, karalamaya veya saptırmaya çalışmak mümkün değildir. Çünkü, bu gibi olaylar milyonlarca insan tarafından benimsenmiş ve durmadan gelişen, büyüyen maddi bir güç haline gelmiştir. Hele temelinde yatan nedenler, bugün hala daha pek çok ülkede halkların varlığını tehdit ediyorsa bu tarihlerin değeri ve çağdaşlığı bir kez daha artar.

İşte 1 MAYIS tüm emek dünyası için bu tarihlerdendir. Ülkemizde, daha 1925 lerden itibaren burjuvazinin 1 MAYIS 'ı " Bahar ve Çiçek Bayramı " olarak ilan etmesi, 1 MAYIS' a kimlerin sahip çıktığını gösterir. Egemen sınıflar bu tarihi bize unutturmak için çok uğraştılar. Sıkıyönetim Mahkemeleri, coplu, tabancalı, işkenceci, zindanlı baskı ve zulüm mekanizmasını çalıştırdılar. Fakat, artık bayraklaşan kitlelere ait olan bu günü köfteli, ayrılan, çiçekli bir piknik günü haline getiremediler. Onun asıl sahipleri 1 MAYIS' ı yaşattılar, yüceltiler. Sermayenin emrindeki baskı güçleri " BÜTÜN DÜNYA İŞÇİLERİ BİRLEŞİN " sloganını öldüremediler. Her şiddet uygulaması büyüyen kuşkuclarını açığa vurdu. Türkiye'de yıllardır yığınsal olarak kutlanmayan 1 MAYIS, 1976 yılında bir anda yüzbinlerin, milyonların elinde, yüreğinde ve kafasında bayraklaşıyor. Alanları dolduran kitleler kendi sınıflarının gücünü, sermayenin güçsüzlüğünü daha iyi kavıyorlar. 1976' nın 1 MAYIS' ında Türkiye İşçi Sınıfı aynı anda, tüm dünya emek-

çileri ile birlikte haykırıyor. Bu haykırış, emeğin sermayeden kurtuluş mücadelesini dile getiriyor. Türkiye İşçi Sınıfı hareketinin uzun geçmişine ve dünya işçi sınıfının kazanımlarına sahip çıkan DİSK, 1 MAYIS 1976 ' da yeni bir güç ve soluk kazanıyor. Bu soluk, Türkiye İşçi Sınıfı'nın sendikala birliğini DİSK' te gerçekleştirme soluğudur.

Her geçen yılla birlikte 1 MAYIS yeni bir anlam ve daha zengin bir içerik kazanıyor. Uluslararası işçi bayramı, ilk olarak 1890 larda kutlanmıştır. O yıldıan bu güne dünyamızın çehresi değişti. Daha insancıl oldu. Yeryüzünün üçte biri kapitalizmin sömürsünden, yoksulluk, baskı ve zulmünden kurtularak özgürlük kazandı. Bu ülkelerde sermayenin diktatörlüğüne sünger çekildi. 1919 da dünya yüzölçümünün % 72 sini ve dünya nüfusunun % 69 dan fazlasını sömürge ve bağımlı ülkeler oluşturuyordu. Bugün ise son sömürgelerin yüzölçümü % 4 ten, sömürge nüfusu ise % 1,1 den daha azdır. Son olarak Vietnam, Kambocya, Laos, Mozambik, Gine, Angola halkları emperyalist sömürgecililiğe ülkelerinde son vermişlerdir. Ulusal kurtuluştan sonra halklar ekonomik bağımsızlıkları için mücadele vermektendirler. Toplumsal ilerlemeye set çeken engeller birer birer sökülüp atılmakta ve emekçiler ulusal zenginliklerini ellerine geçirmektedirler. İleri derecede gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkelerde de örgütlü işçi ve emekçi kitleler sömürü düzeninin buhranına karşı savaşmakla tekelsel sermayenin egemenliğini sarsıyorlar.

1976 'nın Mayısı sosyalizmden yana değişen böyle bir dünyada kullanacak. Türkiye İşçi Sınıfı'nı 1 MAYIS' tan koparmak, emek dünyasından koparmak demektir. Kimsenin gücü yetmez buna.

1 MAYIS grev değildir.

1 MAYIS dünya emekçilerinin uluslararası birlik ve dayanışmalarını gösterdikleri bir gündür.

1 MAYIS, birleştiğinde dünya emekçilerinin yenilmez gücünü burjuvaziye dayattığı ve tüm çalışanlara örnek olduğu bir gündür.

1 MAYIS " Bahar ve Çiçek Bayramı " değildir.

O gün, kırlarda eğlenmeyi, çiçek toplama-yı biz burjuvaziye ve sınıf uzlaşmacısı sendikalara, Türk-İş' e bırakıyoruz.

Mart 1976

İbrahim GÜZELCE
DİSK Genel Sekreteri

1 MAYISTA İSTEKLERİMİZ

ekonomik

1- 40 SAATLİK ÇALIŞMA HAFTASI.
8 saatlik işgünü sağlandı. Fakat haftalık çalışma süresi 48 saat. Ücret kaybolmadan 40 saatlik çalışma haftası gerçekleştirilmelidir.

2- HERKESE İŞ.

2,5 milyon açık ve milyonlarca gizli işsiz yokluğun, açlığın pençesinde, en değerli sermaye olan insan gücü kullanılıyor. Ülkemizin tüm zenginlikleri planlı bir şekilde ve halk yararına işletilmeli. Ulusal ağır sanayi kurulmalı.

3- ÜCRETLER ARTTIRILSIN, FIATLAR DONDURULSUN.

Bugün asgari ücret 40 lira. Bir kilo etin fiyatı 65 lira. Asgari ücret bir işçinin beslenme, giyinme, ısınma ve eğlenme ihtiyaçlarına göre yükseltilmeli ve vergi dışı bırakılmalıdır. Tüketimi, dolayısıyla üretimi sınırlayan fiat artışlarına son verilmeli.

4- EŞİT İŞE, EŞİT ÜCRET.

Ayırımı ücret politikasına son verilecek, kadın ve genç, yaşlı tüm işçilerin çalışma koşullarını iyileştirici tedbirler alınmalı ve ücretlerde adaletsizlik kaldırılmalı. Çocuklar çalıştırılmamalı. Genç emekçilerin mesleki ve teknik eğitimden geçmeleri sağlanmalı.

5- TARIM EMEKÇİLERİNE SÜREKLİ İŞ

Tarımdaki açık, gizli ve mevsimlik işsizliği önleyecek tedbirler alınmalı. Gelir garantisi, ücret artışı ve sanayi işçilerinin ücretlerine göre saptanacak asgari ücret uygulaması sağlanmalı. Tarım iş yasası çıkarılmalı.

6- İNSANCA ÇALIŞMA KOŞULLARI.

Tüm işyerleri, iş yasası kapsamına alınmalı. Çalışma koşullarını hafifletici, insan sağlığı ve güvenliğini sağlayıcı tüm teknik buluşlar kullanılarak, iş hızı azaltılmalı. İş müfettişlerinin sayısı artırılmalı ve sendika temsilcilerinin de katılacağı işçi sağlığı ve güvenliği komiteleri her işyerinde kurulmalı ve bunların masrafları işverenler tarafından karşılanmalıdır.

7- ÇOCUK BAKIMI.

Emekçi kadınların çocuklarının sağlıklı bir şekilde yetiştirmesini sağlayacak kreş (çocuk yuvası) ve çocuk parkları, ihtiyaç gösteren, her bölgede ve her işyerinde açılmalı. Sendika temsilcilerinin de katılacağı komisyonların yöneteceği bu tesisler devlet ve işverenler tarafından yapılmalı, beslenmeli.

sendikal demokratik

1- 1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI.

Dünya işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma günü olan 1 MAYIS "Bahar ve Çiçek Bayramı" olmaktan kurtarılmalı.

2- REFERANDUM HAKKI.

Yetki uyumsuzluklarını çözmede en etkin ve tek demokratik yol olan referandum hakkı yasalaşmalıdır. Referandum gizli oy

açık sayım esasına göre yapılmalı.

3- SINIRSIZ GREV HAKKI.

Sömürü arttıkça, burjuvazinin kârı yükseliyor. Toplu Sözleşme ile kazanılan haklar, hızlı fiat artışları ile kısa bir sürede kaybediliyor. Kapitalizmin sınırsız sömürü hakkına karşı sınırsız grev hakkı tanınmalı ve grev hakkına konan tüm kısıtlamalar kaldırılmalı.

4- GENEL GREV HAKKI.

Yaşama ve çalışma koşulları, sadece bir işyerinde değil, işkolları ve ülke çapında ağırlaşıyor. Tekci sermaye ekonomik ve siyasal baskısını yaygınlaştırıyor. Ülke çapında çıkarılarımızı korumak, genişletmek ve topyekün gücümüzü göstermek için genel grev hakkı koparılmalı.

5- LOKAVT BİR CİNAYETTİR.

Üretim araçlarının mülkiyetini bir avuç parababası eline geçirmiştir. Siyasal iktidar burjuvazinin çıkarları doğrultusunda düşünmekte ve davranmaktadır. Alınan hemen tüm kararlar emekçilere karşıdır. Bunlar yetmiyormuş gibi, bir de işverenlere işçileri ve ailelerini açlığa, sefalete atma hak olarak tanımıştır. Lokavt kaldırılmalı.

6- İŞ GARANTİSİ.

Lokavtın yanında, işverenlere ayrıca keyfi bir şekilde ve tazminatsız olarak işçileri işten atma olanağı tanınmıştır. Sendikal hak ve özgürlüklere de yönelen, ilerici sendika temsilcileri ve tüm işçiler üzerinde bir baskı aracı olarak kullanılan bu işçi düşmanı 13. ve 17. maddeler kaldırılmalı. Bunun gibi, tüm anti-demokratik hükümler iş yasasından çıkarılmalı.

7- SSK DEMOKRATİKLEŞTİRİLMELİ.

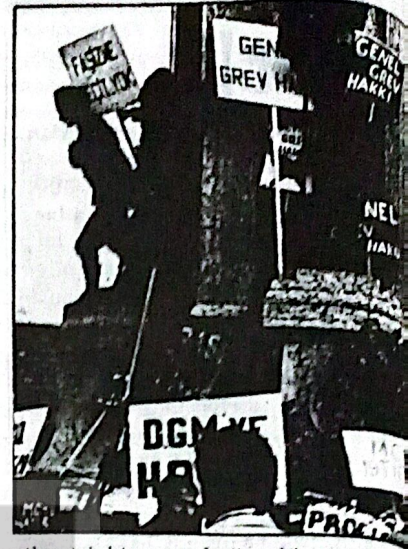
İşçi kurumu olması gereken SSK işverenler ve hükümetin mali ve siyasal denetimindedir. SSK yönetimi işçilerin seçeceği kişilerden oluşmalıdır.

8- HERKESE SENDİKALAŞMALI.

İşçi-Memur ayırımına son verilmeli. Ücret ve maaş karşılığı çalışan, üretim aracına sahip olmayan tüm çalışanlara grev, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalı.

9- SOSYAL GÜVENLİK VE İŞSİZLİK SİGORTASI.

Bugün SSK kapsamına girenlerin sayısı, 2 milyonun üzerindedir. 12 milyon aktif insanımızın hiçbir güvencesi yok. Tüm emek

çiler tek bir sosyal güvenlik sistemi karmına alınmalı. İşsizlik kapitalizmin bir tidir. İşsiz kalan işçilere kesintisiz asg ücretleri üzerinden ödeme yapacak işçi sigortası kurulmalı.

Bunlar işçi sınıfımızın acil istemleri, gerçekleşmesi demek, yeni mevziler kazan işçi kitlelerinin yaşama koşullarını bir daha iyileştirmek ve toplum yaşamının demokratikleşmesinde ileri adımlar atma mektir. Ancak bu kazanımları elde etme için mücadeleyi yükseltmek, mücadeleyi gütmek ve yaygınlaştırmak gerekiyor. Şarının temel koşulu bu, örgütlü sermaye geriletmek, emekçi halkında örgütlü bir ile mümkündür. Fakat, bunu yasalarla e liyorlar. İşçi sınıfımızın temizlemek za da olduğu pisliklerin başında özgürce ön lenme ve düşünme hakkını kilitte vuran lerin kaldırılması gelmektedir.

TCK'nun 141 ve 142. maddeleri işte b sine engellerdir. Bu maddeler, faşist dü minin İtalya'nın ceza yasasından 1936 y da alınmış ve daha da ağırlaştırılmış larıdır pek çok işçi sınıfı devrimcisi, ile bu maddeler yüzünden hapsilere atılmış kiya uğramıştır. Düşünme ve örgütlem. gürlüğünü kısıtlayan 141 ve 142. maddel kaldırılmak Türkiye işçi sınıfının tarihs bir görevidir. 1976 1 Mayıs'ında en önde len istemlerimizden birisi de budur. 141 142. maddelerin kaldırılması için müca hiçbir ilericinin ve işçi sınıfı yandaşını telemeyeceği siyasal ve demokratik bir rumluluktur.

Demokratik istemlerimizin arasında a ri mahkemelerin bir devamı olan Devle Güvenlik Mahkemeleri Yasa Tasarılarını kaldırılması, Dernekler Yasasının bütün le değiştirilmesi yer alıyor. 1977'nin 1 MAYIS'ında acil görevimiz, MC iktidarının rine, ilerici, ulusal, demokratik, verdiği zü tutan, barışçı ve yerli yabancı tekel le karşı mücadele bayrağını açmaktan çekä meyen bir hükümetin iş başına getirilme için mücadele etmektir. İşçi sınıfının tam anlamıyla bu mücadelenin başını çekme için her düzeyde örgütlenmesine konan geller kaldırılmalıdır.

YENİLEŞME

deri ve kundura işçilerinin sesi

sahibi: GÜLTEN BÜYÜK

yazı işl. md. **mustafa karakeş**

yönetim yeri: yeni işçi evleri

no: 77 BEYKOZ - İSTANBUL

YENİLEŞMEYİ OKU! OKUT!

dizgi: yenileşme

baskı:

baskı tarihi: 27/4 / 1977